

חשבון עובר ושב

למות או להסביר?

בתוכנית "מוקד" בטלוויזיה אמר שר הביטחון דבר חשוב, שכדאי שנבין טוב יותר מה משתמע ממנו. כאשר נשאל כבוד השר על אודות ענייני ההסברה הישראליים, שהם כידוע יגיעים במקצת בגלל העניין הלא-נעים הזה שנהוג במילחמות האחרונות לצלם את תוצאות ההפצצות, הוא ענה בערך ככה: יותר חשוב שההסברה תינזק, וחיי החיילים הישראליים שלנו יישמרו. תשובה טובה. ההסברה זה משהו באוויר. חיי החיילים שלנו זה משהו ממשי מאוד. אמנם, זה מאוד לא מועיל להסברה המקומית שנהרגים הרבה חיילים, אבל זה בסגוריים. נחזור לעניין. מפניצנים הרבה, טען שר הביטחון, וזה מוזק להסברה אבל מציל חיילים. אני לא אוהב להגיע אדיאבסורדוס, אבל משהו אני חייב בכל זאת לשאול: האם מדברי שר הביטחון עלי להבין ש-340 החיילים או כמה, שנהרגו לנו, נהרגו בעצם למען הסברה טובה יותר? אני רואה שלא הבנתם, אז אסביר בבקשה את עצמי. האומנם אי-אפשר היה להציל את חיי כל חיילינו, או לפחות חלק גדול מאוד מהם, אילו היינו מרבים יותר בהפצצות? ובכן, בוודאי שאפשר היה. הרי בהפצצת רצינית ממש אפשר למחות ממש עיר שלמה מעל פני האדמה! מה הרחמים המטופשים האלה שגילינו? למה עוד עומדות על מכונן כמה וכמה ערים בלבנון, שכמעט ולא נגענו בהן? האם עשה שר הביטחון חשבון בחיי כמה חיילים עלה לנו המחדל הזה? האם אי-אפשר היה להצילם? מדוע היה צורך להקריב את חייהם של שלוש מאות יאלוזים ויותר למען ההסברה שלנו — מה גם שזה לא עזר? זה המחדל האיום שצריך לחקור אותו במילחמה הזאת!

כדאי להשתדל

אם לא הייתי שומע בעצמי את ה"שיחה הזאת", לא הייתי מאמין שהיא יכולה להתקיים. אבל עובדה. אין לי חשק להסגיר את הזהות של המש"תתפים, מסיבות אישיות, אבל ככה זה הלך: צא א': היי! מה שלומך! המון זמן לא ראית אותך! צד ב': כן, מה לעשות, הייתי במילחמה בלבנון. צד א': נו, אני רואה שחזרת בשלום! צד ב': כן, אבל קראו לי ואני הולך שוב. צד א': נו, בפעם הזאת תשתדל יותר.

עוד ועדה

במישרד הביטחון ישבו האנשים ה"מקורבים" וחשבו, מה לעזאזל דפוק פה בסיסטמה שהם תמיד יוצאים מוש"מציס. חשבו, חשבו, בסוף אפילו מצאו פיתרון, והעלו אותו לפני שר הביטחון. וזה דבר הפיתרון: לממשלה יש ועדה לענייני ביטחון, נכון? אז למה שלביטחון לא תהיה ועדה לענייני ממשלה. עדיין לא ברור אם שר הביטחון קיבל את ההצעה.

מעשה בחתול ובעכבר

יום אחד הסתובב לו בשטח חתול אחד, די גדול ודי שמן, אבל עדיין די מהיר ודי גמיש, והחליט שהגיע הזמן לחסל סופית — אבל סופית — את העכבר. העכבר, שתגידו עליו מה שתגידו, אבל טיפש לנמרי הוא לא, ניחש את מזימת החתול למראה המבט הזדוני שבעיניו, הטיקים הקטנים שהיו לחתול באף, ועוד סימנים מבשרי-רע.

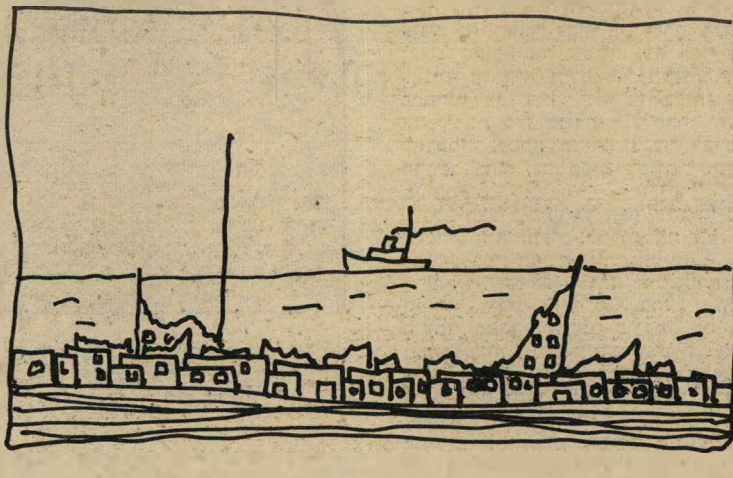

ואז, באותו יום אחד שעליו מדובר, זינק החתול זינוק עז ונועז לעבר העכבר, אבל הצליח למרוט ציפורנו רק מעט עור מזנב העכבר. זינק שוב — ונתקל בקצה חוטמו הרגיש ברגל השולחן, והעכבר ממנו והלאה. וכך ניהל העכבר קרב נסיגה זהיר, כשהוא מוליך אחריו את החתול עד למירון הגדול בשטח הפתוח. בקצה השטח הזה נמצא חורו של העכבר. רץ העכבר במהירות ונכנס לחור. רץ החתול במהירות רבה לא פחות אחריו, ומרוב התנופה שלקח, נתקע ראשו בתוך חורו הקטן של העכבר, אך כתפיו הרחבות יחסית מנעו ממנו להמשיך ולהיכנס, ואילו ליסתותיו הרחבות יחסית מנעו ממנו את היציאה. החור של העכבר אינו גדול. כאשר ראשו של החתול כבר נמצא בפנים, כמעט שאין העכבר יכול להתחמק. החתול מצליח לננוס בזנבו. גם העכבר לוחם, ומדי פעם שורט את עיניו של החתול, מורט שערות משפמו, וכן הלאה. האם יצליח החתול לצאת מן המלכודת שטמן לו העכבר? האם יצליח העכבר להימלט מן החור שלו עצמו? על כך בפרק הבא.

עכשיו כבר מותר לגלות

יש כאלה האומרים שהמטרה היא לרז את המשא-ומתן המדיני, אבל עובדה שהוא לא מזדנף, ויש גם כאלה שאומרים שלהיפך, הוא נסוג. אז אולי המטרה, בעצם, היא להכשיל את המשא-ומתן המדיני? גם זאת שטות יוצאת מהכלל, כי עובדה היא שגם בגין וגם

המטרה האמיתית של ההפצצות ה"כבדות" של צה"ל בבירות אינה בכלל מה שחושבים. יש כאלה הטוענים כי המטרה היא לחסל את "קניי המחדל" לים". שטות ורעות-רוח. איך אפשר לחסל את קניי המחדל שלא נמצאים על צמרות העצים אלא במרתפי-הבניינים?

שרון וגם שמיר כל הזמן אומרים שהם פשוט מתים על משא-ומתן מדיני, וכלב מי שלא מאמין. יש גם כאלה שאומרים שהמטרה של ההפצצות היא סתם להרוג לבנונים, פלסטינים וכלבים, אבל זה כבר גובל באנטי-שמיות, אם אומרים ככה. לא ולא! המטרה היא אסתטית לגמרי! לעניין הרגישות של שרון פשוט הפריעה העובדה שהיו בבירות כמה וכמה בניינים שהזדקרו כמו... מעל לכל האחרים, הסתירו את הרוח ואת הנוף, ובכלל, זה ארכיטקטורה זה? מה הם חושבים להם, הלבנונים, שפה זה ניו יורק? אז מה שקורה זה שמטוסינו ותותחנינו פשוט משטחים קצת את ביירות, מכסחים את הבניינים הגבוהים, ואו-טו-טו תהיה שם ארכיטקטורה עלא כיפאק.

שמעתי בגל"צ

שמעתי ביומן החדשות של אחרי-הצהריים בגל"צ איזה פרשן צעיר לענייני השטחים, כשהוא מנתח ומסביר מה ההבדלים בין היומונים השונים בשפה הערבית. על שניים מהיומונים אמר הפרשן שהם מביאים הרבה תעמולה, אחד מהם משתמש בשפה הלחוחה מסיגנון התעמולה הסובייטי עם מילים כמו "משרתי האימפריאליזם" ודברים מהסוג הזה. ואילו העיתון השלישי, טען הכתב, מביא את החדשות בצורה "עיתונאית-מיקצועית" יותר, צמוד יותר לעובדות, ויש פחות תעמולה. אז אתם שואלים אם אני שיפשפתי את אוזניי? מאיזה מילון "עיתונאי-מיקצועי" לקוחה המילה "מחבלים", שגל"צ הירבה מאוד להשתמש בה בחודשים האחרונים? ומאיזה מילון "עיתונאי-מיקצועי" לקוחות המילים "רב המחבלים" או "מנהיג המחבלים", ובמה המילים האלה נופלות מהמילים, "משרתי האימפריאליזם"? שמא יוסבר לי? מעניין מה היה קורה אילו היה הפרשן הצעיר משתמש באותם כלים ניתוחיים שבהם השתמש לגבי עיתוני השטחים, לגבי העיתונים הישראליים ותחנות-הרדיו המקומיות. אני בעד.

להחזיר

את אש"ף למקומו

הייתי רוצה להזכיר לכולנו, בבקשה, שהעילה הרישמית לפרוץ המילחמה הזאת, הקרויה גם "מבצע שלום ה"גליל", היתה ההתנקשות בחיי השגריר שלנו בלונדון, שלמה ארגוב. הממשלה טענה שטועה מאוד הוא אש"ף, אם הוא חושב שהוא יוכל לשמור מצד אחד על השקט בגליל, ומצד שני לפגוע בחיי ישראלים ויהודים בעולם. זו, כך אמרו האנשים הדוברים בשמונו, אינה שמירה על הפסקת-האש!

וכך פתח האיש הקרוי ראש-הממשלה, במילחמה הקרויה שלום-הגליל, כדי לשמור על חייהם של ישראלים ויהודים בכל רחבי העולם.

ופיתאום, מה קורה? קורה שהדבר שהכי פחות מעניין את הממשלה שלנו, הם חיי הישראלים והיהודים ברחבי העולם, שרק בשבילם הרי נעשתה ה"מילחמה הזאת"!

ואיך אני יודע? כי כך אמר שר-החוץ בנאום בשבוע הזה. אש"ף, כך אמר שר-החוץ, נטה לשכוח שהוא בעצם איר-גון מחבלים, אירגון טרור. איזו חוצ"פה! הלך האירגון הזה, והקים לעצמו צבא ממש סדיר, שלא עוסק בטרור, צבא עם מישמעת, שכאשר המפקד אומר, או שכולם יורים, או שאף אחד לא יורה. זה אירגון טרור, זה?

אז אנחנו החוזנו, בבקשה, את אש"ף למקומו הטיבעי. תחזור להיות אירגון טרור — אמר בעצם שר-החוץ שלנו לאש"ף — תפסיק לעשות לנו הפסקות-אש שאנחנו לא רוצים, ותתחיל, בבקשה, לרצוח יהודים וישראלים בכל רחבי העולם, כמו שאנחנו מצפים ממך! מה זה פה, הפקרות?